

Drottningen

Ätten Kohinoor, centrerad kring drottning Korinthia, representerar en kraftfull och inflytelserik gruppering inom sitt fiktiva universum. Drottningen backas upp av två framträdande figurer: Fältmarskalk Beremo av Herengol och Ordo Magicas stormästare Seldonio. Dessa individer visar en obeveklig lojalitet och stöd till drottningen, vilket reflekteras i deras gemensamma mål att utnyttja naturresurser och främja rikets blomstring.

Ordo Magica står fast vid Ätten Kohinoors sida, särskilt genom stormästare Seldonio, även om vissa andra mäktiga magiker inom ordningen har en mer ambivalent inställning till drottningen.

Ätten har även initialt stöd från Prästerskapet och Solriddarna. Dessa grupper är åtminstone formellt allierade med Ätten Kohinoor.

Bland befolkningen har Ätten Kohinoor ett starkt stöd initialt, med undantag av de som redan är missnöjda på grund av andra omständigheter, såsom konflikter med Mörkermästarna eller sociala orättvisor. Denna breda acceptans beror på drottningens och fältmarskalkens framgångar i tidigare konflikter, såväl som deras ledarskap i utvinning och användning av naturresurser till rikets fördel.

Sammanfattningsvis bildar Ätten Kohinoor en robust koalition med kärnallierade i Ordo Magica samt stöd från Prästerskapet och Solriddarna, medan de också har ett starkt fotfäste bland den allmänna befolkningen i Ambria.

Solkyrkan & Prästerskapet

Solkyrkan under ledning av Förstefader Jeseebegai och Broder Eumenos, är starkt länkad till skymningsbröderna (svartkapporna) och delar en strikt tolkning av Prios bud. Dessa ledare står gemensamt inför rikets utmaningar och har en klar vision om Ambrias framtid under en teokratiskt styre.

I skuggorna agerar dock Deseba den Gamla, en levande ljusbringare, som trots att hon inte är öppet erkänd som ledare inom Solkyrkan, spelar en kritisk roll i interna striderna. Hennes tysta samarbete med delar av den Ambriska adeln samt Fader Sarvola i Tistla Fäste antyder på en djupare, om än hemlig, allians som är avgörande för fraktionens inre dynamik.

Tidigt i krönikan är Solkyrkan har varit formellt allierad med Solriddarna, vilka på senare tid brutit sig loss i ett försök att agera mer oberoende. Denna separation visar på en komplex relation där lojaliteter omprövas inom kyrkan och förnyas, vilket påverkar dess förmåga att agera enhetligt.

Vad gäller yttre allianser betraktar Solkyrkan Järnpakten och Häxorna som fiender. Denna relation transformeras dock över tid, där dessa grupperingar för en del övergått från att vara fiender till att bli allierade.

Sammanfattningsvis är Solkyrkan kraftigt sammankopplad med interna och externa aktörer som stöder eller utmanar deras hegemoni, vilket gör att de är en dynamisk och politiskt komplex fraktion.

Solriddarna

Solriddarna, en grupp fanatiska krigare som främst är associerade med deras starka lojalitet till sin kommandör, Iakobo av Vearra, samt dennes barn, Ervano och Alisabeta.

För tillfället har Solriddarna ett visst samarbete och skakig allians med Ätten Kohinoor, men har brutit med Prästerskapet. Denna allians med Drottningen är dock bräcklig och baseras mer på en gemensam grund av fiendskap mot de som de ser som ansvariga för gudomen Prios' undergång. Solriddarna betraktar från början många andra fraktioner som fiender på grund av dessa fraktions antagna roll i Prios' död.

Deras strategi och relationer karaktäriseras av deras transformation till att vara hämnare av en död gud. Denna omvandling har lett till en radikaliserings av deras ursprungliga, kyrkliga mål, där de istället riktar sin kraft att hämnas mot och krossa sina fiender under sina heliga fötter.

Solriddarnas lojalitet och allianser drivs av en blandning av religiös fervor och en djupt rotad önskan om hämnd, vilket innebär en isolering från andra grupper och som ytterligare, i längden, förstärker deras radikaliserings. Men det finns fortfarande ett fåtal solriddare som brutit med ordern och fortfarande är lojala mot Solkyrkan.

Härskarreden

Härskareden, ofta benämnd som "hotet i norr", är en kraftfull fraktion i den pågående krönikan. Denna gruppering utmärker sig genom sitt växande inflytande och sin förmåga att absorbera fler klaner under sitt styre. Fraktionens mest framträdande gestalter inkluderar Blodsdottern, som ständigt är täckt i blod och som vid sin sida även har lindormen Odralintos, även känd som Storfader Lint.

Härskaredens allianser är komplexa och präglas av både intern styrka och externa strider. De har en stark intern sammanhållning, förstärkt av de klaner som successivt inlemmas i fraktionen. Dessa klaner bidrar med specialiserade krigare och krigsmakt till Härskareden, vilket stärker dess militära kapacitet avsevärt. Med Odralintos hjälp har Härskareden även lyckats knyta till sig andra skogslevande, makthungriga varelser som stöder dem i deras strävanden.

Relationen till andra fraktioner är övervägande fientlig, speciellt då de har ställt sig emot alla former av mystiska praktiker och har systematiskt börjat avrätta samtliga häxor och mystiker inom de egna leden, vilket placerat dem i direkt konflikt med häxor och liknande grupper. Detta val har både förstärkt deras position som en starkt anti-magisk kraft men också skapat potentiella svagheter i form av brist på mystiska förmågor.

Genom att konsekvent växa och konsolidera makt har Härskareden blivit en dominerande kraft i regionen, men deras ambitioner och metoder har också resulterat i ökande interna spänningar. Trots detta har de lyckats bibehålla en enhetlig front som en formidabel fiende mot alla som står i deras väg.

Häxorna

Häxorna, som verkar inom den mystiska världen av Davokar, representerar en central men neutral fraktion med starka allianser och interna karaktärsdynamiker. Deras övergripande roll är att agera medlare och rådgivare mellan olika ambriska och barbariska fraktioner, med målet att hitta en balans.

Huldran Yeleta är en nyckelperson inom Häxorna. Från sin bas i Karvosti är det Yeleta som formulerar och förmedlar budskap till andra fraktioner genom de häxor som skickas ut som diplomatiska sändebud. Hennes närmaste medarbetare inkluderar Gadramon, som ofta tar på sig ledande roller i olika missioner.

Häxorna har ingen uttalad fiende och positionerar sig neutrala i de flesta konflikter, förutom gentemot Härskarreden, vilket gör dem till potentiella allierade till många andra grupper. De arbetar aktivt för att bibehålla fred och förståelse mellan olika fraktioner. De har dock särskilda band till vissa skogsväsen, som delar deras mål att förhindra katastrofala och korrupperande händelser.

Häxorna är utrustade med mystiska krafter och en djup regionalkännedom. Deras förmåga att ingå överenskommelser med andra mäktiga väsen stärker deras position som en inflytelserik grupp. Vidare, när de tvingas lämna Karvosti, tar de med sig delar av Slumrande vredens garde, vilket ytterligare förstärker deras fysiska och strategiska kapacitet.

Sammanfattningsvis utgör Häxorna en fraktion vars styrka ligger i deras neutralitet och förmåga att fungera som brobyggare i en värld full av konflikter och osäkerhet. De är inte bara rådgivare utan också aktiva spelare i att upprätthålla en balans mellan olika krafter i Davokar.

Järnpakten

Järnpakten, som utgör en central roll i krönikan, är känd för sin starka opposition mot vissa fraktioner och sin förmåga att bilda allianser med andra, trots sin numerära underlägsenhet. Här är en sammanfattning av deras relationer och allianser:

Järnpakten består av olika grupperingar som har gemensamma men ibland divergerande mål. Dessa grupper är sammansvetsade av ett gemensamt intresse att försvara vissa principer, vilket gör dem till allierade inom sin egen fraktion. De interna relationerna präglas av både samarbete och individuella ambitioner samt meningsskiljaktigheter i hur Ambrierna och de allt mer nyfikna barbarerna ska bemötas. Exempelvis är Elori (ambassadör i Yndaros) och alvfursten Eneáno framstående figurer som initialt söker diplomatiska lösningar.

Järnpakten har etablerat vissa allianser med externa grupper för att stärka sin position. Elori, en av de ledande gestalterna, har fördjupat samarbetet med reformisterna inom Solkyrkan. Denna allians inkluderar figurer som Hertig Ynedar, Fader Sarvola och Deseba den Gamla.

Järnpakten har också visat sig kapabel att underhålla goda relationer med individer från andra grupper, även om dessa inte nödvändigtvis representerar formella allianser. Exempel på sådana relationer är de goda banden som vissa alver inom Järnpakten har med enskilda häxor. Dessa relationer är ofta mer personliga och kan spegla en ömsesidig respekt eller gemensamma intressen som sträcker sig utanför de större politiska målen.

Järnpaktens övergripande strategi tyder på att de prioriterar försvar av sina kärnvärden och är ovilliga att kompromissa när det gäller stora principiella frågor. Detta gör dem till en fraktion som är svår att förhandla med för de som inte delar deras grundläggande värderingar. Sammanfattningsvis är Järnpaktens relationer och allianser komplexa och lägerdelade, där både interna samarbeten och externa allianser spelar en kritisk roll i deras strategi och överlevnad.

Självständiga Skattletare

"Självständiga Skattletare" är en heterogen grupp äventyrare, forskare och opportunister som trivs i de mest avlägsna och farliga delarna av världen. Denna fraktion är inte bunden av någon centraliserad styrning utan består av löst sammansatta grupper som samarbetar baserat på individuella behov och gemensamma mål. De drivs av en strävan efter förlorade artefakter, hemliga kunskaper och legendariska skatter.

Varje grupp inom fraktionen väljer sina egna ledare, vilket ofta är de mest erfarna eller listiga medlemmarna. Ledarskapet är mer praktiskt än formellt, med fokus på expertis och resultat snarare än titlar.

Fraktionens huvudsakliga mål är att upptäcka och säkra antika föremål, vilka inte bara är värdefulla genom sin raritet utan också genom de magiska eller teknologiska krafter de besitter. Deras motivation är en blandning av personlig vinning, akademisk nyfikenhet och ibland en djupare önskan att bevara historien från att förgås i tiden.

Skattletarna står ofta i konflikt med både lagliga myndigheter och andra mer organiserade fraktioner som ser deras expeditioner som ett hot eller en inblandning. Trots detta kan de ibland bilda temporära allianser med andra grupper som Häxorna, Drottningen eller Solkyrkan, speciellt när deras mål korsar varandra eller när en större fiende hotar deras strävanden.

Skattletarna har dock en permanent fiendskap med Härskareden och de flesta interna grupperna inom Järnpakten.

Inom städer och byar ses Skattletarna med en blandning av misstro och beundran. Många ungdomar drömmer om att ansluta sig till dem för att undkomma ett monotont liv, medan lärda kretsar ofta ser dem som viktiga, om än oberäknliga, bidragsgivare till kunskapens utvidgande.

Fraktionen är ständigt inblandad i jakt efter föremål som andra grupper anser heliga eller förbjudna.